

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi S. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. II AKZw [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 6 lipca 2022 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 9 maja 2022 r. S. K. (dalej: skarżący) wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej: skarga na przewlekłość) w postępowaniu w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z 23 lutego 2022 r., w którym sąd odmówił udzielenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. W uzasadnieniu skarżący wskazał, że w dniu 9 marca br. sąd penitencjarny przesłał jego zażalenie do Sądu Apelacyjnego w [...] i zostało ono rozpatrzone bez zachowania 7 dniowego terminu, a więc naruszyło „prawo do sprawiedliwego rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły sąd”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1. ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm.; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Jednakże art. 2 ust. 1b tejże ustawy wskazuje, że przepisu ust. 1 nie stosuje się w sprawach, o których mowa w art. 1 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. 2017, poz. 665, 666, 768, 1452 i 2217; dalej: k.k.w.), chyba że dotyczą one obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki orzeczonej na rzecz pokrzywdzonego.

Postępowanie, którego dotyczy niniejsza skarga, jest postępowaniem w przedmiocie wniosku skarżącego o udzielenie zezwolenia na odbycie roku kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego (SDE), a więc nie należy do żadnej z wyjątkowych kategorii spraw określonych w art. 2 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość, w których możliwe jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania w postępowaniu karnym wykonawczym. Z tego powodu wniesiona skarga jest niedopuszczalna z mocy ustawy. Przepis art. 20 § 4 k.k.w. przewiduje termin 21 dni do rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu penitencjarnego, jednak naruszenie tego terminu, który ma charakter instrukcyjny, nie skutkuje przewlekłością postępowania w rozumieniu ustawy o skardze na przewlekłość, gdyż możliwość wniesienia skargi na przewlekłość w postępowaniu wyłącza art. 2 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość.

Wobec konieczności wydania orzeczenia powyższej treści - skoro skarga na przewlekłość postępowania w omawianym zakresie nie przysługuje, bezprzedmiotowe było zwolnienie skarżącego od uiszczenia stałej opłaty od skargi.

Z powyższych względów, na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[as]